

bi požar in uničil polovico tvornice. Gasilci so k sreči ubranili pred ognjem oni del, kjer je parna lokomobila. Škoda znaša okoli 80.000 Din in bo delno poravnana z zavarovalnico. Orožniki zdaj preiskujejo vso zadevo, ker se govori, da je bil ogenj podtaknjen. — V Šalovcih pri Središču je uničil najbrž podtaknjen ogenj gospodarsko poslopje posestniku Žigi Frimu. — Na litjskem polju je zgorel majhen kozolec cestarju Francu Pogljenu, v katerem je bilo 400 kg sena. Škoda znaša 5000 Din.

Požarna statistika za Slovenijo I. 1936. Gasilska zajednica v Ljubljani je sestavila statistiko o požarih za leto 1936 v Sloveniji. Lani je bilo 835 požarov. Podrobnejši seznam pravi, da je bilo 380 malih požarov s povprečno škodo do 10 tisoč Din. Srednjih požarov s povprečno škodo do 50.000 Din je bilo lani 375, večjih s škodo do 100.000 Din 54, velikih s škodo nad 100.000 Din pa 24, in zelo velika le 2 na Dravskem polju, kjer so požari najštevilnejši. Vzroki so bili: nepazljivost 146, 57 zaradi slabih dimnikov. Otroci so zažgali 5krat. Električni tok je povzročil 4 požare, strela je lani užgala 45 poslopij. Podtaknjen je bil požar na 147 krajih. Iz koristoljublja je bilo zažganih lani 22. Pravega vzroka požaru niso mogle varnostne oblasti ugotoviti pri 409 požarih. Požar je lani nastal pri 665 zavarovanih poslopijih in pri 170 nezavarovanih. Požarna škoda za lansko leto je cenjena na 18.623.596 Din. Od te škode odpade 17.380.046 Din na zavarovana poslopja, ostanek na nezavarovana.

Razne novice.

Naplavljena utopljenka. V Obrežu pri Središču je Drava naplavila žensko truplo, v kateri so prepoznali Rozalijo Grgič, 46letno ženo restavraterja iz Varaždina.

Ptuj in okolica kupuje vse pisarniške in šolske potrebščine v trgovini Slovenski trg 7, kjer ima Tiskarna sv. Cirila svojo podružnico.

Biseri rožni veneli že po 15 Din. Preprodajalci, kramarji itd. popust. Tiskarna sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

Lepa si, lepa si, Roža Marija! Valovi ljudi po ulicah v Ljubljani o priliki evharističnega kongresa, valovi ljudi v Mariboru o priliki Slomšekovih praznikov... In ti valovi niso bučali, ti valovi so peli: »Lepa si, lepa si, Roža Marija!« Po vijugasti cesti z Otoč preko mostu in na breg smo šli tiho. Ko smo prišli skozi gozd na vrh, smo zagledali cerkev, dom Marije Pomagaj, pa smo zapeli: »Lepa si, lepa si, Roža Marija!« Ob sestankih Marijinih druž se vsak mesec oglašajo, kot da bi bila društvena himna: »Lepa si, lepa si, Roža Marija!« In v letu 1937 bomo ves mesec maj prepevali: »Lepa si, lepa si, Roža Marija!« Zato izidejo posebne šmarnice, ki bodo imele za predmet premišljevanja po tej naši domači pesmi. Te edinstvene šmarnice nam je natrgal znani pridigar, bivši spirital v mariborski bogoslovnici, sedaj župnik na Hajdini, č. g. Alojzij Skuhala. Dve posebno značilni črti ima njegova knjiga: Praktična je in lepa! Mnogo se obravnava krivda in kazni človeškega rodu in pa milost, ki nam je bila dana po Mariji. Veliko važnost se polaga na evharistično vzgojo našega ljudstva in na češčenje sv. Duha, posebno še o binkoštnih praznikih in na Telovo, ki se letos praznuje v mesecu majniku. Šmarnice so prijetna knjiga, ki se čitajo kot črtice mikavno. Da boste mogli dobiti šmarnice pravočasno, prosimo, da jih takoj naročite. Knjiga izide koncem meseca marca 1937.

Opozorilo.

Opozorjamo zlasti prebivalstvo Slovenskih goric, da se gotova oseba izdaja za zastopnika »Karitas« in s pretvezo, da posreduje zavarovanja za »Karitas«, le izvablja od ljudi denar, potem pa ne denarja in ne tiskovin ne odpošlje zavarovalnic. Opozorjamo, da vsakega, ki se izdaja za potnika ali zastopnika posmrtninskega zavarovanja »Karitas«, legitimirate in šele, ko se boste prepričali, da ima legitimacijo in tiskovine v redu, mu zavarovanje zaupajte. Če nima legitimacije, ga predajte oblastem. — Vzemite zavarovalnico v Ljubljani, oddelke »Karitas«, podružnica v Mariboru.

Obžalovanja vredni slučaj.

Iz zapora pobegnil. Iz zapora v Prevaljah je pobegnil 34letni kaznenec Martin Slemenšek iz Belih vod. Z železom od okna je izkopal skozi 45 cm debeli zid luknjo, skozi katero se je potegnil v svobodo.

Oglašje registr. pod št. 1583 od št. XII, 1936.

Star delavec obupal nad življenjem. — Meža je naplavila pri Guštajnu truplo 78-letnega delavca Martina Zormanca iz Prevalj. Komisija je dognala, da si je končal starec sam življenje radi bolezn.

Vlomilci na delu. V Frankopanovi ulici v Mariboru so odnesli neznanci iz gostilne D. Milete cigaret, jestvin in drugih predmetov za 1500 Din. — V Bresternici v župniji Kamnica pri Mariboru je dobila nezaželen obisk klet posestnika Franca Lorbeke. Vlomilci so odpeljali krompir, vina in jabolk v skupni vrednosti 1500 D.

V ciganskem taboru najdeno blago. Poročali smo, da je bilo na Teznu pri Mariboru vlomljeno v trgovino Mernik in odnešenega blaga za 10.000 Din. Sedaj so odkrili v ciganskem taboru in skrivališču na Dravskem polju precej blaga, katerega je Mernik spoznal za svoje.

Pijančevanje vzrok uboja. V Spodnjem Velovleku pod Ptujem so popivali dolgo časa 28letni Jože Rojs in njegova prijateljca Anton Horvat in Bezjak. Slednjič se je trojica sprla radi neke ženske. Horvat in Bezjak sta navalila na Rojsa in sta ga pobila na tla. Na tleh ležečega je po izjavi Horvata orožnikom zabodel Bezjak v srce in je bil Rojs takoj mrtev. Horvat prizna, da je žrtev preobilnega alkohola in ljubosumnosti udaril z vilami. Truplo so prepeljali v mrtvašnico v Rogoznico, kjer je bilo sodno razteleseno.

Gramofonska plošča namesto pisem

Moskovskima inženjerjema Gavrilovu in Schorru je uspel izum, ki omogoča reproducirati besedilo v desetih minutah na gramofonsko ploščo, ki jo je mogoče takoj uporabljati. Format teh plošč je tako priročen, da jih dostavlja ruska pošta kakor pisma in s portom navadnih pisem. Tekst je mogoče odigrati stokrat. Naprava takšne plošče stane 5 rubljev.

Podkve iz duraluminija

Francoski strokov. list »Revue de l'Aluminium« poroča, da delajo v zadnjem času poskuse s podkvami iz duraluminija, in sicer za dirkalne konje. Računajo, da pomeni pri dirkalnem

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

11

Ogledala se je in ko je videla, da ji ne more kaj in da mu lahko uide, če bi bilo treba, je ostala in ga mirno pogledala:

»Anza, pravkar sem zate molila, ker so ljudje povedali, da si mrtev.«

»Za mene si molila?« se je začudil in šele čez čas je našel zopet besedo in je nadaljeval: »Hm, ljudje mnogo govorijo, ker jim je dan dolg. Kakor vidiš, sem živ in zdrav... In ti?«

»Tudi jaz,« je odvrnila; »roka bo kmalu spet cela.«

»Coprati znaš.«

»Kaj praviš?«

»Pravim, ko bi coprati ne znala, bi ne bila ostala živa, ko si čez šmarske peči padla.«

»Marija mi je pomagala, prav očitno mi je.«

»Kdo ti je pomagal?« je vprašal neumno.

»Marija, Mati božja. Ona me je varovala.«

»Nak! Coprati znaš. Kar priznaj, da sta si z zlodejem na roko!«

»Kaj ti ne pride na misel! Sam Bog me obvari!«

»Kdor čez šmarske peči pade in se ne ubije, temu je moral zlodej pomagati. Coprati znaš, pa je!«

»Ali si še pameten? Saj nisem čez šmarske peči skočila, ampak le dve klaftri v stran dol na Polico.«

»Kaj se lažeš! Čul sem, ko si treščila na dno in pečevje je hruščalo za teboj.«

»Ruša se mi je udrila, in ko sem skočila, sem jo brcnila v globel.«

Nekaj časa je strmel v njo, potem je dejal:

»Ko pa sem te spodaj na dnu videl — v beli obleki — mrtvo — še zganila se nisi.«

»Mene nisi videl,« je odvrnila, »ampak mojo belo ruto, ki mi je padla dol in je spodaj obležala.«

»Ne morem verjeti.«

»Ko je pa res!«

»Če je zares tako, tedaj si mi vražje dekle, ki ima korajžjo za sto drugih,« je rekel in se je čudil.

»Kadar dekle svojo čast in nedolžnost brani, tedaj tvega vse.«

»Vsaka že ne. Taka bo malokatera ali pa nobena ne.«

Nekoliko sta pomolčala, potem je vprašal:

»Kako pa si potem domov prišla?«

»Po stezi sem zlezla dol,« je odgovorila. »Ko sem si šla po ruto, mi je spodrsnilo, da sem padla in si zlomila roko.«

»Ali te ni tvoj ujec mežnar prišel iskat?«

»Da, in še dva sta bila z njim. V Kapli me je

Napad s gnojnimi vilami. Na cesti pri Trliču v okolici Ptuja so napadli neznanca posestnikovega sina Vida Ivaniča in so ga hudo obdelali z gnojnimi vilami.

Ponarejevalska družba pod ključem. Pri št. Iju ob severni meji je prišla finančna straža žensko, ki je imela zavoj in v njem 5 in pol kg alpaka-srebra. Našli so pri njej še pismo, ki je dalo oblasti sled za celo družbo ponarejevalcev kovancev. Na podlagi odvzetega pisma je napravilo ptujsko orožništvo hišno preiskavo pri posestniku Ivanu Jeza na Hajdini. V hlevski kuhinji so odkrili celo kovnico, katero sta priredila pred dnevi zidar Alojz Raušl in šivilja Ana Škarija. Jezova žena je kmalu priznala, da sta se pojavila pri njih 7. III. Raušl in Škarija s ponudbo, da bi začela izdelovati 50dinarske kovance. Posestnik Jeza jima je dal kuhinjo v hlevu na razpolago in še 3000 Din za nabavo potrebnega materiala. Zandarji so našli pri Raušlu in Škariji raznih kovin za 20.000 komadov po 50 Din. Raušl je že bi radi ponarejanja dvakrat predkaznovan in je zapustil pred kratkem kaznilnico. Orožniki so zaprli do sedaj osem oseb.

Vlomilci in tatovi na delu po okoliščah Slovenskih Konjic. Neznani storilci so odnesli na Tepanjskem vrhu posestniku Antonu Sircu vse prekajeno meso. — Antonu Stupanu, posestniku v Tepanju, je nekdo ukradel vsa štiri kolesa lažjega parizskega voza. — V Spodnjem Grušovju je nekdo dvakrat ustrelil skozi okno v sobo kmeta Leskovarja, kjer je bila družina že pri počitku. Leskovarjevi sosedje govorijo, da sta streljala vlomilca, ker jima ni uspel vlom. V Spodnjem Grušovju je drugi primer, da so nastopili tatovi z orožjem.

Pojasnjen vlom. V Žičah pri Slovenskih Konjicah je bilo prejšnji mesec vlomljeno od neznancev v trgovino Alojzija Ribiča, kateremu je zginilo blaga za 40 tisoč Din. Orožniki so takoj domnevali, da so storilci cigani. Sedaj se je posrečilo to vlomilsko družbo odkriti in storilce po-

2,008.000 dinarjev

je zadela srečka štev. 68.326, kupljena v hiši sreče

BANČNA POSLOVALNICA BEZJAK v Mariboru, Gosposka ulica 25.

S tem je Bančna poslovalnica Bezjak z nova potrdila svoj sloves kot

hiša sreče

Po zadnjih velikih dobitkih (od 40.000 do 1.000.000 Din) je sedaj prišel največji sploh možni dobiček.

Prihodnje žrebanje bo 14. in 15. aprila.

Četrtingska srečka	50 Din
polovična srečka	100 Din
cela srečka	200 Din

loviti. V Vinici na Hrvaškem so prijeli nad 20 ciganov, ki so priznali, da so med drugimi vlomili tudi v Žičah pri Ribiču. Povedali so, da so ukradeno blago deloma takoj spotoma porazprodali po kmetih v ptujskem okraju, deloma pa takoj predelali v obleke, srajce, dežne površnike in slično, nekaj malega pa še obdržali. Tako je Ribič Alojz, ki je šel na ogled naravnost v Vinico, spoznal med ukradenim blagom za svojo last blaga le še za kakih 2000 Din. Približno toliko Ribičevega blaga so našli orožniki tudi v Prepolah blizu Ptuja pri nekem trgovcu, ki so mu cigani blago prodali.

Napadi brez konca in kraja. 29letni brezposelni ključavničar Jernej Pangerl iz Škofje vasi pri Celju, 21letni posestnikov sin Martin Kunst iz Loznice in 47letni pri regulaciji Savinje zaposleni delavec Karl Kovač iz Pečovnika so bili napadeni od neznancev ter so dobili hude poškod-

be. Ranjena trojica se zdravi v celjski bolnici.

Vlom v cerkev. V Dravljah pri Ljubljani je bilo vlomljeno v tamošnjo cerkev. Še neodkrit storilec je napravil 6000 Din škode.

Od moža obklana žena. V avtobusu, ki vozi iz Kamnika v Ljubljano, je zabodel Viljem Jerin iz Rodice dvakrat v vrat svojo ženo Zoro, katero so spravili v ljubljansko bolnico.

Izpred sodišča.

Dve obsodbi pred celjskimi sodniki. — Dne 9. avgusta 1936 je Mihael Lešnik iz Pilštajna udaril z ročico po glavi Edvarda Vogo. Poškodba je bila tako huda, da je ostal udarjeni trajno nesposoben za delo. Lešnik je bil obsojen na 1 leto in 3 mesece strogega zaporu ter na 500 Din povprečnine, Vogl pa mora plačati 5300 Din za bolečine in bolniške stroške. — Isti dan se je zagovarjal Jože Pucar od Sv. Lenarta, ker je zabodel z noči pri Sv. Rupertu Ivana Mlakarja z nožem v spodnjo trepalnico levega očesa. Mlakar je bil ob oko, Pucar pa obsojen na enoletni zapor, a je vložil njegov zagovornik priziv.

Slovenska Krajina.

Sv. Sebeščan. Če se hočete smejati in zabavati, pridite na velikonocni ponedeljek popoldne k nam k igri »Dva para se ženita«. Kdor bi se rad oženil, naj le pride, b ovidel, kako se tak špas izpelje. Uprizoritev bo ob pol treh popoldne in zvečer ob sedmih. Pridite, ne bo vam žal! Pripeljite s seboj tudi druge. Bobek vas bo zabaval skozi celo igro.

Sobota. Vsi časopisi, tako domači kot drugi, so prinesli vest, da je vlak povozil Papiča iz Bakovec, pa to ne odgovarja resnici, res je le, kar je »Slovenski gospodar« poročal, da je bil nesrečnež iz Tropovec, nazvan Lelek. — Ustanovni občni zbor Rafaelove podružnice se bode menda le vršil v Soboti 31. marca in ne v Črensovcih.

našel; tam sem mislila prenočiti. Potem sem šla z njimi domov.

»Seveda si jim vse obesila na nos, kako sem te jaz nagnal čez peči dol.«

»Ne besede nisem črhnila. Rekla sem le to, da se mi je Polica udrla in da sem zaradi tega padla.«

»Kaj? Mene nisi izdala?«

»Ne... Ujec je bil hud name, da sem se tako dolgo zamudila v Kapli in da sem potem kar čez peči hotela po stezi.«

»Kaj, ali nikomur nisi povedala, kaj je bilo?«

»Živi duši ne.«

»Salamensko dekle, povej po resnici! Nikar se ne laži!«

»Lagala se še nikoli nisem... Ko bi bila kaj povedala, bi bilo že vse pokonci. Saj na ljudeh vidiš, da ni nič.«

»Torej je le res? Nisi me izdala?«

»Ne.«

Tedaj je vzrastel in se dvignil poleg bezga.

»Veronika!« je vzkliknil in hotel čez zid.

»Ostani, kjer si!« je ukazala. »Drugače zbežim.«

Zdrknil je nazaj za zid, tako da mu je le glava molela čez. Z glasom je silil vanjo:

»Zakaj si molčala o vsem? Zakaj me nisi zlobila?«

»Tako sem pri sebi sklenila. Zakaj — to ti ni mar.«

»Pa mi je! Povej, zakaj! Hočem, da mi poveš.«

»Če že hočeš, naj bo,« je dejala počasi. »Bala sem se, da se boš nad ujem znesel, če te gre tožit; ujem pa bi te bil gotovo šel.«

»Ko bi me bil pred sodišče spravil, bi pač ne bil mogel ne njemu ne komurkoli več kaj hudega storiti.«

»Tudi na to sem mislila — da bi — da bi te bili strašno kaznovali; prav zaradi tega sem bila tiho. — Smilil bi se mi bil.«

»Smilil? Jaz tebi? Jaz bi se bil tebi smilil?« je zavpil.

»Posvetnemu sodniku si ušel,« je dejala resno.

»Glej, da ti bo tudi nebeški sodnik milostljiv.«

Obrnila se je, da bi šla.

»Počakaj še, Veronika,« jo je zadrževal, »govoriti moram še s teboj.«

»Nimava kaj govoriti.«

»Le besedico še! Jaz ti dolžnik ne morem ostati.«

»Saj mi nisi nič dolžen.«

»Jaz sem te silil in sem te čez peči dol gnal, da si se hudo pobila. Za škodo sem ti dolžen.«

»Škode ni veliko; sama se bo zacelila.«

»Rešila si me hude kazni. To ti moram povrniti. Reci, kaj ti naj storim, kako ti naj povrnem!«

konju 1 kg težke podkve toliko kolikor 8 kg na hrbtu. Zato so za te konje že pred časom izdelovali podkve, ki so tehtale samo 200 g. Toda nove podkve iz duraluminija tehtajo le 40 do 60 g, v skrajnem primeru 80 g. To pomeni olajšanje teže na vseh štirih nogah za 500 g ali 4 kg na hrbtu. Duraluminijaste podkve pribijajo na kopita z mehкими jeklenimi žebli in so trpežnejše od železnih podkev.

Najbolj draga svečanost kronanja v angleški zgodovini.

Kronanje sedanjega angleškega kralja Jurija VI. in kraljice Elizabete bo najbolj drago v dosednji zgodovini Anglije. Tokratni izdatki za kronanje bodo sko-

Posestnica smrtno ponesrečila pri podiranju v gozdu. Marija Majc, posestnica iz Zgornje Lendave, je pomagala pri podiranju v gozdu. Vlekla je za vrh izpodsekano drevo, ki jo je z vejami tako oplazilo, da ji je udarec zdrobil lovanje in obe nogi. Posestnica in mati šestih ne-

preskrbljenih otrok je izdahnula kmalu po nesreči.

Vsem našim čitateljem želijo vesele velikonočne praznike dopisniki iz naše Slovenske krajine.

DRUŠTVENE VESTI

Ljudski oder v Mariboru pripravlja vprizoritev Herwigovega Kristusovega trpljenja, ki nam tudi nazorno pokaže, kako se najdejo še tudi v današnji moderni dobi razni Judeži kot izdajice, kako svet Kristusa danes ravno tako zatajuje, izdaja in križa, a vendar nam potem pokaže vso mogočnost svojega vstajenja in zmage nad peklom in vsem zlom. Ta Pasijon nosi ime »Velikonočna igra« ter bo vprizorjena v soboto 3. aprila zvečer in v nedeljo 4. aprila popoldne v dvorani Zadrugne gospodarske banke. Vabljeni vsi, posebno okolica Maribora. Kostumi in scenerija obetata nekaj slikovitega.

Hoče. Prosvetno društvo v Hočah priredi na velikonočni ponedeljek nad vse lepo in zabavno igro smeja in veselja »Dva para se ženita« ob treh popoldne in ob sedmih zvečer, obakrat v Slomšekovem domu. Iskreno povabljeni vsi! Pridite!

Vurberg. Na belo nedeljo, 4. aprila, obhaja naše Prosvetno društvo svojo tridesetletnico. Pri drugem cerkvenem opravilu ima pridigo pred-

sednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec. Po sv. maši je slavnostno zborovanje, na katerem bodo poleg g. dr. Hohnjeca govorili še tudi drugi govorniki. Popoldne ob pol štirih bo prireditve z zanimivim sporedom, med drugim z gledališko predstavo. Opozarjamo na našo prosvetno 30 letnico domačine in sosed, da se udeležijo njene proslave v obilnem številu!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Naše bralno društvo priredi na velikonočni ponedeljek po večernicah v cerkveni dvorani materinski dan z bogatim vspešnim, na katerem je tudi ganljiva igra »Za hrepenenjem po materi«. Domačini in sosedje, pridite, prireditve bo res nekaj lepega v čast našim materam!

Sv. Vid pri Ptuj. Na splošno željo se ponovi na velikonočni praznik popoldne igra »Žrtve spovedne molčečnosti«. Kdor še ni videl te igre, naj pride ta dan za gotovo!

Velika Nedelja. Katoliško izobraževalno društvo »Mir« priredi na velikonočni ponedeljek ob treh popoldne v križniški dvorani igro »Lovski tat«. Vabimo vse prijatelje igre, da nas v velikem številu posetijo!

Razkrižje pri Ljutomeru. Dne 14. marca je bil pri nas ustanovni občni zbor novo ustanovljenega prosvetnega društva.

Vse naše gospodinje izredno hvalijo odlične vrline „FAVORIT“ cikoriije!

384

na posledicah umri. Pripeljali so ga domov, kakor njegovo ženo pred štirimi leti, ki je tudi v bolnici umrla. Bil je dobrodušen oče in sosed, ki so ga vsi ljubili. Videl si ga vsak mesec pri mizi Gospodovi. Naj v miru počiva!

Negova. Težko preizkušnjo je poslal ljubi Bog za Veliko noč nad družino Bračkovovo v Radvenih. Nič hudega sluteč, so lepo mirno in složno živeli, ko se nenadoma prikrade v hišo smrtonosna bolezen in plane po ljubljeno materi Magdaleni Bračko. Zateče se po pomoč v bolnico v Maribor, odkoder pa je 15. marca prišla žalostna resnica: dobra Lena je umrla po osemindnevni trpljenju polni bolezni. Z rajno Magdaleno je legla v prerani grob dobra krščanska mati, vneta čitateljica »Slovenskega gospodarja« in sploh krščanskih listov. Draga Lena! Težko bomo pogrešali Vaš veseli ohrabril, ki smo Vas poznali, posebno pa domači. Naj Vam bo mariborska zemljica lahka! Potemtu možu in otrokom naše sožalje!

Smartno ob Paki. Dne 15. marca je tukaj umrl po kratki bolezni Perjurjev Tona, Anton Berzelak, doma in daleč v okolici znana oseba. Bil je izvrsten tesarški mojster, iznajdljiv v svoji stroki, škoda da ni v mladosti obiskoval strokovnih šol. Seveda takrat še niso bile iste tako urejene, kakor dandanes, takrat pred 74 leti. Nešteto hišnih krovov, gospodarskih poslopij, sušilnic za hmelj, jezov ob vodi itd. je delo njegovih rok ter njegovih pomočnikov. Ko se je naš lepi in visoki zvonik prekril s pločevino in novim notranjim ogrodjem, je on vse delo vodil in srečno dokončal. Bil je ves čas z delom obzaložen, ni mu bilo nikdar treba se ponujati. Razlog temu je bilo njegovo dobro in vestno delo, pa skromen zaslužek. Bivši tukajšnji duhov-

Odprta noč in dan so groba vrata.

Zgornja Poljskava. V soboto dne 13. marca je bil tukaj pogreb prerano umrle dobre matere Marije Koropec, žene uglednega posestnika v Bukovcu. Bila je stara komaj 43 let in zapuščala dvoje nedoraslih, a lepo vzgojenih otrok. Eden izmed teh, namreč sin Joško, je gojenec dijaškega semenišča v Mariboru in dober dijak na

klasični gimnaziji. Na sedmini rajne Marije Koropec se je nabralo 71 Din za dijaško semenišče, za kar bodi izrečena vsem darovalcem iskrena zahvala!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V torek 9. t. m. smo pokopali Janeza Ajleca, kmeta iz Iho-ve. V bolnici v Mariboru je bil operiran, pa

raj trikrat toliko, kakor je bilo izdano za kronanje kralja Jurija V. leta 1911. Letošnje svečanosti so preračunane na 524.000 funtov. Od te vsote upajo, da bodo odbili 70.000 funtov, ker toliko bodo dobili za vstopnice in prostore. Leta 1821 so potrošili Angleži za kronanje Jurija IV. 238 funtov. Leta 1831 je stalo kronanje Viljema IV. 42.298 funtov. Stroški za kronanje kraljice Viktorije so znašali 69.421 funtov. Kronanje Edvarda VII. 1902 je prišlo na 193.000 funtov, kralja Jurija V. v letu 1911 pa na 185.000 funtov.

Procesija strahote.

Ker številka prometnih nesreč neprestano raste, se je oprijela

»Dobrota ni dobrota, če sprejmemo plačilo zanjo.«

»Dobroto naj ti z dobroto povrnem. Reci, kaj hočeš!«

»Na miru me pusti, nič drugega ne!«

»To tako ali tako! Reci še kaj drugega, kaj posebnega!«

»Ne, nič mi ni treba.«

»Hudirja, ali sem ti preboren, da od mene nočeš ničesar, kar bi te veselilo? Ali si tako prevzetna?« se je hudoval.

Tedaj se ji je zablistalo v očeh. Malo je preudarila, potem pa je uprla oči v njegove in rekla: »Če že na vsak način hočeš, pa naj bo po tvoji volji! Ali to, kar terjam, ni kar tako.«

»Več, ko terjaš, ljubše mi je,« je zatrdil.

»Ne boš mi hotel izpolniti.«

»Vse, kar morem! Vse, kar morem! Besedo ti dam.«

»Obljubiti je lahko — toda držati, to je druga reč.«

»Jaz, kar obljubim, tudi držim. To bi ti lahko vedela.«

»Dobro! Poslušaj! O Sinsvetih pridejo misijonarji v šmarje; bo ves teden misijon. Hočem, da se tega misijona udeležiš in da prideš k vsem pridigam.«

Zdrnil se je in zaškrtal z zobmi. Nekoliko je pomolčal, nato pa trmasto zagodrnjal:

»Kaj ti briga misijon! Ne maram črnihov.«

»Besedo si mi dal,« ga je držala Veronika.

»Ali ti nisem mislil. Tebi, tebi, sem rekel, sem voljen karkoli storiti, ne pa farjem; tem nisem nič dolžen.«

»Jaz bi bila vesela, ko bi ti hotel k misijonu. In veselje,« rekel, bi mi rad napravil.«

»Kaj imaš ti od tega, če grem tisti larifari poslušat? Zahtevaj kaj drugega, za sebe kaj!«

»Jaz si ti ne zahtevam nič več od tebe, ki nisi mož. Mož svojo besedo drži,« je menila zaničljivo in se je jela spravljati.

»Hudirja, počakaj! Tega ne dam, da bi ti mogla reči, da je grofov jagar svojo besedo kdaj snedel... Prišel bom na misijon in bom tebi na ljubo poslušal tvoje pridigarje. To bom storil — nič več — ne, več ti ne obljubim. Tega si nikar ne misli, da me bodo premotili in po svoje zvili, da bi rajal, kakor bi farji žvižgali, nak!«

»Zadovoljna sem, če prideš k pridigam.«

»To bom. Obljubil sem ti.«

»Če boš besedo držal, se ne boš kesal... Zdaj moram pa res iti, če ne, me pride ujec spet iskat. Lahko noč — Bog daj!«

»Lahko noč!« je odvrnil mrko.

nikl se ga bodo gotovo vsi sedaj radi v molitvi spomnili, saj je bil cel življenjski rod nosač pri kaplanski bernji, vkljub temu, da je bil čistlan tarsarski mojster, z delom preobložen in sedaj v starosti bolj slaboten, pa se nikdar ni hotel temu poslu odpovedati, pa mu je ostal zvest do smrti. Ni čuda po vsem tem, da je imel tako lep pogreb, kakor kak imenitni veleposestnik, posebno moške iz domače in sosednjih župnij so bili neobičajno številno zastopani. Pri kapeli, tam ob Paki, je cerkev sprejela pokojnega, katerega so domači gasilci v kroju nosili in spremljali, pevci so mu zapeli tu in na grobu, kjer se je poslovil od dobrega Toneta še g. dekan. Pretreslo je marsikoga jokanje odraslih moških, njegovih sinov, edina hčerka je že pred leti preminula. Njegova vdova pa visi med življenjem

in smrtjo, je od same žalosti in razburjenja te dni hitro zbolela. Stari poštenjak, zlata značajna duša, počivaj v miru!

Artiče. V cvetu svojega življenja nas je za vedno zapustil vzor fantov dobri Janez Omerzo. Bolest je stisnila naša srca, ko smo Te spremljali na zadnji Tvoji poti. Tako nepričakovano si nas zapustil, da skoraj verjeti ne moramo, da Te ne bo več med nas. Dohitela Te je nevarna bolezen in neizproсна usoda nam je zadelala ta težki udarec. Mnogoštevilno so se zbrali Tvoji tovariši, prijatelji in vsi, ki so Te ljubili, ob Tvojem grobu. Tvoji tovariši tamburaši so Ti v zadnji pozdrav zaigrali žalostinko »Vigred se povrne«. Dragi Janez! Komaj 20 pomladi si doživel, pa že si odhiti pred nami tja, kjer je večna pomlad.

smrdi. Pa naj nikdo ne misli, da je število tistih, ki se sami hvalijo, količjak upoštevanja vredno. Niti toliko jih ni, kot je prstov na roki. Med njimi so pa taki, ki so tako dobro gospodarili, da je postala pozorna celo sodnija. Tudi takšni so med njimi, ki po svojem poklicu ne bi smeli biti! Je to pisana družba. Radi tega se dobro zabavamo nad vsemi »nepesniškimi« prozvodit te pisane družbe, saj razodevajo le njeno onemoglo jezo, ki ji pa bi mogla na zdravju škodovati...

Male dole pri Vojnaku. Blagodejno solnce že vzbuja pomladne cvetke k novemu življenju. Tudi človek se vzbuja in z novim upom gleda v bodočnost, kaj in kako bo delal. Ti naši pogledi so nekoliko zasenčeni, posebno ako se oziramo na vprašanje naše prehrane. Preteklo leto je bila v naših krajih, kakor večinoma v celi banovini jako slaba letina. Pri nas pa je še to, kar je prirastlo, oklestila toča. Prosimo oblast pomoči, posebno pa našo občino. Naj bi se naročila koruza po znižani ceni, posebno stromašni naj bi jo dobili če le mogoče brezplačno. Prosimo tudi, naj bi tudi to leto se še v večji meri izvajala javna dela, da se narod zaposli. Najsrčnejša želja in okolice pa je, da se tudi pri nas gradi cesta iz Ivence na Črešnovce-Ksadrnatr, kjer je bolj potrebno, nego kje drugod, kjer so itak najboljše ceste.

Vransko. Proračun združene občine Vransko za leto 1937-38 predvideva skupno 179.795 Din izdatkov in ravno toliko dohodkov. Izmed raznih postavk je določeno za vzdrževanje in popravilo občinskih cest ter mostov 16.500 Din, za občinski ubožni sklad 25.000 Din itd. Kako dobro gospodarili novi občinski odbor, se vidi iz tega, da je kljub visokim izdatkom, ki so za tako veliko občino neizogibni in potrebni, še znižal občinske doklade na 80%, dočim so znašale dozdaj za bivšo trško občino 88% in bivši občini Jeronim in Prekopo pa 85%. In vendar je pri tem ostal še ves prebitek iz prejšnjega proračuna, ki znaša okrog 80.000 Din, nedotaknjen in se bo ves lahko porabil za odplačilo dolga za vodovod. Iz tega se lahko vidi, kako prazen in neutemeljen je bil strah tržanov pred združitvijo vseh bivših občin v eno, češ, da se bodo potem zaradi združitve morale zvišati občinske doklade. Zgodilo se je ravno obratno: še

Št. Peter pri Mariboru. V nedeljo 14. t. m. se je vršil ob obilni udeležbi občni zbor krajevne organizacije JRZ. Po poročilih funkcionarjev se je izvolil zopet stari odbor. Obširno poročilo o političnem in gospodarskem položaju pa je podal mariborski podžupan g. Franjo Žebot. Razen par izjem je vsa župnija v taboru JRZ. — Fantje novinci nas v kratkem zapustijo, da nastopijo vojaško službo in da zadostijo svoji državljanski dolžnosti. Da bi se le vsi zopet dobri in zdravi vrnili. — Od novega leta pa do danes še nismo imeli mrljca. Torej znak, da je pri nas zdrav kraj in zdravi ljudje!

Vurberg. Na Jožefovo je imela naša krajevna protituberkulozna liga občni zbor. Predsednik g. dr. Okolokulak je v obširnem govoru opisal delo in boj zoper jetliko v ptujskem okraju. Pozival je vse navzoče na složno delo zoper tega hudega sovražnika človeškega rodu. G. doktor vsako sredo sprejema in pregleduje domače uboge ljudi, bolne na jetiki, brezplačno. Šolarjem pa se je preskrbelo že 20 kg najfinejšega ribjega olja. Bog daj, da bi liga še naprej kazala lepe uspehe!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Dobre tri mesece so rabili naši JNS in njih rdeči prijatelji, da so

si oddahnili od strahovitega poraza pri občinskih volitvah. Svojo onemoglo jezico stresajo zdaj nad neljubimi jim osebnimi, zlasti nad novim županom v časopisu, o katerem gre glas, da je glasilo »ljudske fronte«, ki je po raznih državah mešanica liberalizma, socializma ter komunizma. S tem nehoti kažejo, kaj je tudi njim v srcih. Hvala Bogu, da smo pravočasno spregledali, sicer bi tudi naša občina zaplavala sčasoma v nevarne vode ljudske fronte. Vsi dopisi v označenem časopisu razodevajo, kako silno se nekaterim toži po izgubljeni komandi v občini in kako silno hrepenijo zlasti po županskem stolčku. »Lastna hvala, cena mala« so rekli moške in fantje, ko so tik pred volitvami razdeljevali sedanji penzionisti znani letak, ki naj bi volilce navdušil za bivše diktatorje; isto se mora reči sedaj, ko pošiljajo samohvalne dopise v razne liste. Da, da, lastna hvala celo

Bodoče matere

morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavi, posebno zapeti, z uporabo naravne

FRANZ-JOSEFOVE
grenčice.

FRANZ-JOSEFOVA

voda se lahko pije in deluje v kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S br. 15485/35.

Premagala je bolečino v nogi in je z drobnimi koraki odšla. Grofov jagar pa je obsedel za zidom, stisnil je zobe in premišljeval.

Ali to ni vražje dekle?

Kar tako mimogrede ga je dobila pod se. Najprej je mislil, da jo bo s sladkimi besedami zvabil na Fužino; zdaj pa ga je ona ujela na limanice, da bo moral dol v cerkev farje poslušati. To se mu bo ona banda na Fužini smejala!...

Ha, naj se le smejijo, toda ne njemu, temveč onim misijonarskim črnuhom! To mu bodo vsi verjeli, da ga je le gola radovednost gnala v cerkev. Potem pa se bo norčeval in bo farje oponašal, da se jim bodo vse krave na Fužini smejale.

Tako se bo zviti Veroniki maščeval.

Toda Veronika ga bo zaradi takega početja zaničevala. Pa ga naj! Mar mu je za to neumno dekle; da je le onim na Fužini po volji!

Neumno? Ne, neumna Veronika ni. Še nikoli ni videl takega dekleta. Hvala Bogu, da se ni ubila!

Toda: da ga je tako ujela, tega ji ne more odpustiti. Prekleta Veronika! Klel bi jo in sovražil — in ljubil obenem.

Ljubil? Pah —! Nikoli ni ljubil in nikoli ne bo. Ne, njega ne dobi nobeno dekle. Naj le skoprne vajo po njem, bojijo se ga naj, dekleta in vsi ljudje, občudujejo ga naj, drznega jagra, kralja planin, ki se z gamsi pogovarja in mu je divji Ojstre kakor oče!...

Ko se je somrak umaknil noči, se je pobral in šel proti planini k svojim gamsom.

Nesrečna verska razprtija, ki jo je začel nemški menih Martin Luter, in Tridesetletna vojska, ki je pustošila po Evropi, se je tudi v naših krajih poznala. Župnije so bile velike, pravih dušnih pastirjev je bilo malo. Zaradi tega ni bilo čudno, da je ljudstvo podivjalo. Le majhen del faranov je še živel s Cerkvijo in še ti so bili kristjani bolj na videz. Večina pa je živela zunaj Cerkve, otroci so doraščali brez krščanske nauka, odrasli niso znali niti poglavitnih verskih resnic, da, celo taki so bili, ki se niti pokrižati niso znali. Z božjimi in cerkvenimi zapovedmi je bilo še slabše. Umor ali požig — to je ljudem še veljalo za greh. Grehe zoper pravičnost, zoper ljubezen do bližnjega ali zoper čistost — te pa so smatrali le za male nerodnosti in za vsakdanje človeške slabosti. Kaj čuda tedaj, da so se fantje in dekleta družili kar v društva, da so se v teh vdajali pijančevanju in nečistovanju! Posebno v pustu, na sejmi in cerkvenih žegnanjih so se dogajale reči, da jih ni mogoče popisati. Starši in predstojniki so gledali nemarno na vse to, še celo potuho so dajali mladini. Tolpe razuzdanih pajdašev in lahkomišelnih deklin so jo udrle včasih kar po deželi iz kraja v kraj, češ, da so brez dela in jela, in so kradle in plenile in strahovale samotne vasi.

(Dalje sledi.)

uprava mesta Jacksonville na Floridi v Združenih ameriških državah sredstva, od katerega si obeta največji uspeh. Najela je 7 km dolgo procesijo, ki je korakala skozi mesto. Ta obhod je obstojal iz nešte- tih avtomobilov in bolniških ter pogrebnih vozov. Nosili so tudi table, na katerih so bila zapisana imena onih, ki so bili ob življenju pri prometnih nesrečah. Trdno upajo, da bo pogled na te strahote glasen opomin k večji pozornosti pešcem in avtomobilistom. Vsekakor bo ta obhod več koristil, nego so doslej tozadavne kino-predstave in opomini po raznih časopisih.

Inserirajte!